

Erich Kästner in Romanian I.

Authors: Dragoş Carasevici
Submitted: 8. October 2019
Published: 9. October 2019
Volume: 6
Issue: 10
Languages: Romanian, Moldavian, Moldovan
Keywords: Translations, Poems, Erich Kästner, German, Romanian.
Categories: DEMETRIOS Literary Works
DOI: 10.17160/josha.6.10.605

Abstract:

This article represents the small line of translation of poems by the wonderful German writer, publicist, screenwriter, and cabaret poet, Erich Kästner. The translation of this collection of poems will be carried out thanks to the work of one of our editor Dr. Dragoş Carasevici from German into Romanian. The first poem is entitled "Eine Mutter zieht Bilanz" and can be heard in German by following the link from the website "GESPROCHENE DEUTSCHE LYRIK". Dragoş is Lecturer at the German Studies Department of the „Alexandru Ioan Cuza” University from Iaşi, Romania, and Ph.D. of the same university and of Université de Genève, Switzerland, with a thesis on Friedrich Dürrenmatt’s adaptations and stagings (2011). He works in the field of German and Swiss Studies as well as in the field of literary translations and Theatre Studies. He is also one of the editors of “Acta Iassyensia Comparationis”, a Romania-based international journal for Comparative Literature. The picture on the cover by ERICH KÄSTNER Gessellschaft e.V

JOSHA

josha.org

**Journal of Science,
Humanities and Arts**

JOSHA is a service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content

Erich Kästner auf Rumänisch übersetzt I

übersetzt von

Dragoş Carasevici

This article represents the small line of translation of poems by the wonderful German writer, publicist, screenwriter, and cabaret poet, Erich Kästner.

The translation of this collection of poems will be carried out thanks to the work of one of our editor Dr. Dragoş Carasevici from German into Romanian.

The first poem is entitled "Eine Mutter zieht Bilanz" and can be heard in German by following the link from the website "[GESPROCHENE DEUTSCHE LYRIK](#)".

©ERICH KÄSTNER Gesselschaft e.V.

Eine Mutter zieht Bilanz

Mein Sohn schreibt mir so gut wie gar nicht mehr.
Das heißt, zu Ostern hat er mir geschrieben.
Er denke gern an mich zurück, schrieb er,
und würde mich, wie stets, von Herzen lieben.

Das letztmal, als wir uns beide sahn,
das war genau vor zweidreiviertel Jahren.
Ich stehe manchmal an der Eisenbahn,
wenn Züge nach Berlin - dort wohnt er -
fahren.

Und einmal kaufte ich mir ein Billett
und wäre beinah nach Berlin gekommen!
Doch dann begab ich mich zum Schalterbrett.
Dort hat man das Billett zurückgenommen.

Seit einem Jahr, da hat er eine Braut.
Das Bild von ihr will er schon lange schicken.
Ob er mich kommen lässt, wenn man sie
traut?
Ich würde ihnen gern ein Kissen stecken.

Man weiß nur nicht, ob ihr sowas gefällt ...
Ob sie ihn wohl, wie er's verdiente, liebt?

Mir ist manchmal so einzeln auf der Welt.
Ob es auch zärtlichere Söhne gibt?

Wie war das schön, als wir zusammen waren!
Im gleichen Haus ... Und in der gleichen
Stadt...
Nachts lieg ich wach und hör die Züge fahren.
Ob er noch immer seinen Husten hat?

Ich hab von ihm noch ein Paar Kinderschuhe.
Nun ist er groß und lässt mich so allein.
Ich sitze still und habe keine Ruhe.
Am besten wär's, die Kinder blieben klein.

O mamă face bilanțul

Băiatul meu aproape nu-mi mai scrie.
Ba, totuși, mi-a mai scris de Paște:
Se-ntoarce-n timp mereu cu duioșie
Și dragostea din sufletu-i o recunoaște.

Atunci când l-am văzut ultima oară
era exact acum un an jumate.
Mai stau din când în când la noi în gară
și văd cum pleacă trenuri către el, departe.

Iar câteodată chiar îmi iau bilet
și gata sunt să mă pornesc să-l văd.
Cobor însă apoi din tren discret
și merg să dau biletul îndărăt.

Acum un an și-a luat și o nevestă
a cărei poză a zis că o primesc.
Mă vor lăsa acum să vin la ei în casă?
O pătură aș vrea să le-mpletesc.

Însă nu știu de-așa ceva îi place...
și dacă îl iubește cum ar merita.
Mă simt o solitară de o vreme-ncoace.
Oare ca el și alții pe lume-or exista?

Ce bune au fost acele-apuse vremuri,
când locuia în casa părintească!
Acum stau noaptea și-ascult în beznă trenuri.
Oare continuă și-acum să mai tușească?

I-am pus pantofii mici cu grijă la păstrare.
Acum el a crescut și-n veci o sa-mi lipsească.
Iar eu stau liniștită și totuși nu am stare.
Cel mai frumos ar fi copiii să nu crească.